

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Ain Schrifft Philippi Melanchthon wider die Artickel der
Baurschafft**

Melanchthon, Philipp

[Augsburg?], 1525

VD16 M 4201

Rückdeckel

[urn:nbn:de:bsz:31-289297](#)

a eum ne morias pax tuus:
is seni onerosus. Ille in dulce
rus iret: oculos grauedine illa
seret: tu contra clamares pa
re. At ille: dimitte me: dormi
: sed medicus dixit: si volue
n dormiat. Et ille: Rogo di
i volo. Sed ego nolo: dicit si
vitio optat se mori: Et tamē
orū p̄fis tui: et aliquāto diu
morituro sene patre tuo. Do
mat: Noli dormire: ne in eter
Ewigila ut mecum viuas: vt
quem nunq̄ esseres: et surdus
fecī speculator? Liber sum:
Ecce dicturos esse quosdaz:
oluit dicere? Terruit graui
fecit. Immo a reatu volui li
st: turpe est. Nolo dicere ma
re p̄iculorum: nolo dicere exi
est vt vos fallam si deus me
minus mortez minas impijs:
auditorib?: sceleratis: adul
ū inq̄sitoribus: suis cōtepto
ribus: murmurantib? et mo
tantib?. Domin⁹ illis morte
inas minas: interitū sempit
er volunt. Ut ego p̄mittam
tit? Ecce dat tibi securitatē
ad tibi p̄dest si paterfamilias
procator sum: seruus sum:
viue quomō vis: domin⁹ te
uritatē tibi procurator dedit:
uritas procuratoris. Utinam
securitatē daret: et ego te solli
Domini eis securitas valet
deo nō nihil valet si ille no
lit securitas fr̄es vel mea vel
si iussa intente diligenter q̄
missa fideliter expectemus:
igamur: q̄ homies sumus:
nplorem? Ad illū ingemi
ō sint p̄ rebus secularibus
sitorib: et vice vaporis euas
ōces n̄q̄ p̄ ipsa implēda

Confitemini alterutru peccata ve
stra: et orate p̄ inuicē vt saluemini:
Homelia XII

H omnibus scripturis diuinis fra
tres dilectissimi vtiliter ac salubrū
admonemur: vt peccata nostra de
beamus iugiter et hūiliter non solū deo: sed
etīa sanctis et deum timētibus cōsideri. Sic
enī per iacobū apostolū nos admonet spiri
tus sanctus dicens: Cōfitemini alterutq̄ pec
cata vestra: et orate p̄ inuicē vt saluemini.
Et psalmista: Confitemini dño quoniā bo
nus. Et iteruz: Dixi p̄nunciabo aduersum Ps. 131.
me iniustias meas dño: et tu remisisti im
pietatem cordis mei. Quomō enim nobis
peccatorū vulnera nunq̄ deesse possunt: sic
et p̄fessionis medicamenta deesse nō debent.
Nō enī ideo vult deus vt cōfitemamur pecca
ta nostra q̄ ea ipse scire nō possit: sed quia
diabolus hoc desiderat: vt inueniat qđ no
bis ante tribunal iudicis eterni obijciat: iō
vult vt magis defendere q̄ accusare pecca
ta nostra velimus. Ecōtrario autē deus no
ster: qđ pius est et misericors: vult vt ea cōfis
teamur in hoc seculo: ne p̄ illis cōfundātur
postmodū in futuro. Si enī nos cōfitemur:
ille parcit. Si nos agnoscim?: ille ignoscit.
Primo homi nō dictū ē: Cōfitere peccatū: Secl. 2:
quia nō fecerat qđ fatere: sed dictum est ei
vt nō peccaret. Non obtemperauit: pecca
uit. Hati sumus mortales ex vinculo pecca
ti: p̄agata est miseria nostra per successio
nem fragilitatis humanae: et dicit nobis: Fa
temini peccata vestra. Serpēs aut̄ ille quō Secl. 3:
tūc instituit vt nō seruaret hō qđ illi dictū est
ne peccaret: sic nunc instat vt non seruet hō
qđ ei dictū est: Cōfitere peccatum. Quomō
enī tunc fecit vt caderet qui stabat: sic nunc
agit ne surgat q̄ cecidit. Itaq̄ aduersus in
cantationes eius et insidias quib? nunc im
pedire vult redditum nostrū: suscipiamus p̄
cepta saluberrima aduersus eum qui nunc
impedire vult nobis confessionem peccati.
Quia scit nō nos posse redire nisi n̄ humili